

## POSTANOWIENIE

Dnia 10 maja 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie **J. D.**

skazanego z art. 200 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w dniu 10 maja 2023 r. w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron w trybie art. 532 § 3 k.p.k.

wniosku obrońcy skazanego w przedmiocie wstrzymania wykonania wyroku Sądu Rejonowego w Biskupcu z 23 sierpnia 2022 r. o sygn. akt II K 335/21, utrzymanego w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z 17 listopada 2022 r. sygn. akt VII Ka 827/22

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

### **p o s t a n o w i ł:**

**nie uwzględnić wniosku i odmówić wstrzymania wykonania wobec skazanego J. D. zaskarżonego kasacją wyroku**

## UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z dnia 23 sierpnia 2022 r. sygn. II K 335/21, J. D. został uznany za winnego zarzucanych mu czynów polegających na tym, że:

1. w bliżej nieustalonym czasie, w okresie od 2000 r. do końca 2005 r. w R. gmina [...] i [...], w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wielokrotnie doprowadził wówczas małoletnią poniżej lat 15 X. X. urodzoną [...] 1993 r. do poddania się innej czynności seksualnej, poprzez dotykane palcem pochwy, dotykane dłońmi zewnętrznych okolic krocza, wkładanie penisa pomiędzy uda całowanie po szyi, piersiach oraz kroczu, tj.

- czynu z art. 200 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k., i za to wymierzono mu karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności (pkt I wyroku);
2. w bliżej nieustalonym czasie, w okresie od 2012 r. do 2020 r. w W. gmina [...] i [...] gmina [...], w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, doprowadził małoletnią poniżej 15 lat Y. Y. urodzoną [...] 2005 r. do poddania się innej czynności seksualnej, poprzez wkładanie palców do pochwy, dotykanie dłońmi jej zewnętrznych okolic krocza, piersi, pośladków, tj. czynu z art. 200 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. i za to wymierzono mu karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności (pkt II wyroku).

Ponadto sąd I instancji, połączył orzeczone jednostkowe kary pozbawienia wolności i wymierzył oskarżonemu J. D. karę łączną 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności (pkt III wyroku) oraz orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu zbliżania się na odległość mniejszą niż 20 metrów oraz zakaz kontaktowania się z pokrzywdzonymi na okres 5 (pięciu) lat. (pkt IV wyroku). Oskarżony został zwolniony przez sąd I instancji od kosztów sądowych (pkt V wyroku).

Po rozpoznaniu apelacji obrońcy oskarżonego J. D. Sąd Okręgowy w Olsztynie wyrokiem z 17 listopada 2022 r. sygn. VII Ka 827/22 utrzymał w mocy zaskarżony wyrok (pkt I wyroku) oraz zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze (pkt II wyroku).

Kasację od powyższego wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie wywiódł obrońca skazanego, podnosząc w niej zarzuty dotyczące rażących naruszeń prawa procesowego, które mogły mieć wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie:

- art. 167 k.p.k., art. 170 § 1 pkt 2 i 5 k.p.k. i art. 201 k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k.;
- art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k.

Obrońca w kasacji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Biskupcu oraz wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia.

W odpowiedzi na kasację prokurator wniósł o oddalenie kasacji, jaki oczywiście bezzasadnej oraz nieuwzględnienie wniosku obrońcy o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku.

**Sąd Najwyższy zważył, co następuje.**

Wniosek obrońcy okazał się bezzasadny. Na wstępie zauważyć należy, iż na mocy art. 532 § 1 k.p.k., w przypadku wniesienia kasacji, Sąd Najwyższy w istocie dysponuje możliwością wstrzymania wykonania zaskarżonego tym środkiem orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od ewentualnego rozstrzygnięcia kasacji. Przywołana powyżej regulacja procesowa nie formułuje przesłanek, od których uzależnione jest wstrzymanie wykonalności zaskarżonego kasacją orzeczenia przez Sąd Najwyższy. Mając jednocześnie na uwadze wynikającą z art. 9 k.k.w. zasadę niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, stwierdzić należy, iż możliwość, o której mowa w art. 532 § 1 k.p.k., odnosi się do okoliczności o charakterze absolutnie wyjątkowym.

Sąd Najwyższy w niniejszym składzie podziela pogląd wyrażony w orzecznictwie, w zakresie możliwości wstrzymania wykonalności prawomocnego orzeczenia, w którego świetle: „wstrzymanie wykonalności prawomocnego orzeczenia ze względu na swoją wyjątkowość powinno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne i w zasadzie nieodwracalne następstwa” [postanowienie Sądu Najwyższego (dalej SN) z 23 maja 2022 r. sygn. V KK 130/22; podobnie postanowienia SN z 22 stycznia 2020 r. sygn. III KK 5/20 i z 18 listopada 2003 r. sygn. IV KK 347/03]. Tego rodzaju następstwo może zaistnieć wówczas, gdy już pobieżna analiza kasacji, nakazuje przewidywać ewentualność jej przyszłego uwzględnienia.

Sąd Najwyższy nadto zauważa, iż nadzwyczajny charakter kasacji i związane z nim skutki procesowe zastosowania instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k., prowadzą do wniosku, że wstrzymanie wykonania orzeczenia może nastąpić wówczas, kiedy ewentualność uwzględnienia kasacji jawi się jako wysoce

prawdopodobna, nieomal pewna. Jedynie taka ocena może uzasadniać odstępstwo od nakazu bezzwłocznego wykonania prawomocnych orzeczeń. W sprawie niniejszej – nie przesądzając w tym miejscu w żadnej mierze końcowej oceny zasadności wniesionej kasacji – tego rodzaju okoliczności nie wystąpiły.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

(BB)

[ł.n]